

Наименование на дейността: Гласът на емоциите

Група в неравностойно положение (деца със специални потребности, деца с езикови бариери, мигранти, уязвими деца)

Подходящи нива на развитие:

- Деца в предучилищна възраст (3–6 години)
- Деца в начална и прогимназиална училищна възраст (7–12 години)

Резултати от обучението / цели:

- Осъзнаване, че емоциите могат да бъдат изразявани не само чрез лицевите изражения, но и чрез тона на гласа.
- Укрепване на емоционалната осъзнатост и уменията за емпатия.
- Развиване на алтернативни начини за комуникация при деца със затруднения в словесното изразяване.

Материали:

- Звукови записи (естествени звуци като щастлив смях, плач, изненада, дишане).
- Карти със „символи на емоции“ или отпечатани изображения на емоции (усмихнато лице, плачещо лице, изненадано лице, спокойно лице и др.).

Начин на провеждане / метод:

1. Учителят пуска на децата различни звукови записи (например смях, вик, дълбоко вдишване).
2. След всеки звук се задават следните въпроси:
 - „Как те накара да се почувства този звук?“
 - „Как мислиш, какво може да чувства този човек?“
3. Децата избират картата със символа на емоцията, която са разпознали, или имитират звука със собствения си глас.
4. На втория етап учителят приканва децата да открият своя собствен „емоционален глас“:
 - „Как звучи твоят глас, когато си щастлив/а?“
 - „Как звучи твоят глас, когато си развълнуван/а?“
5. Децата, които изпитват затруднения в словесното изразяване, могат също да избират карти или изображения с емоции.
6. По време на провеждането на дейността учителят трябва внимателно да наблюдава децата, особено по отношение на негативните емоции, и ако възникнат ситуации, които заслужават внимание (като апатия, прекомерни реакции или несъответствия в поведението), трябва да си направи бележки и да ги докладва на службата за педагогическо и психологическо консултиране.

Очаквани резултати:

- Детето осъзнава, че емоциите могат да бъдат изразявани не само чрез лицевите изразения, но и чрез гласа.
- Развиват се уменията за слушане, разграничаване и емпатия.
- Емоционалната осъзнатост се подкрепя по игрови и забавен начин.

Съвети към учителите:

- За деца с висока емоционална чувствителност не бива да се използват звуци, свързани със страх или писъци; учителят може предварително да ги прослуша и да изключи неподходящите.
- Децата със затруднения в словесното изразяване могат да участват само чрез лицеви изразения или чрез карти и изображения с емоции.
- „Емоционалният звук“ на всяко дете може да бъде различен; вместо да се казва „правилно“ или „грешно“, учителят трябва да използва подкрепящ език, например: „Това е много интересен звук, който направи. Чудесно е, че избра точно него.“
- Децата, които предпочитат да запазят мълчание, не бива да бъдат принуждавани; техните наблюдения също са част от процеса.